

Dr Roger Green, Reformacja do dziś, wykład 22, Fundamentalizm ^{XX} wieku, dyspensacjonalizm, ruch świętości i pentekostalizm

© 2024 Roger Green i Ted Hildebrandt

To jest dr Roger Green na kursie historii Kościoła, Reformation to the Present. To sesja 22, The 20th Century Fundamentalism, Dispensationalism, Holiness Movement, and Pentekostalizm.

Nie mam tu PowerPointa i nie chcę zakłócać prezentacji PowerPoint [prezentacji Teda Hildebrandta].

Więc pomyślałem, że zamieszcze w tym artykule kilka rzeczy, takich jak opis dyspensacjonalizmu i mojego pochodzenia. Ukończyłem szkołę Grace Theological Seminary, która była szkołą dyspensacjonalną w latach 80. Czym jest dyspensacjonalizm? W dużej mierze jest to kościół niski.

Mieliśmy poglądy anglikańskie wysokiego kościoła. To jest raczej odpowiedź niskiego kościoła na, myślę, apokaliptyczne wyzwania, które miały miejsce na początku XX wieku, pod koniec XIX wieku, nadchodzące w XX wieku. Mamy industrializację i wszystkie nowe technologie pojawiające się wraz z industrializacją.

Myślę, że była też I i II wojna światowa; były te apokaliptyczne rzeczy. Świat miał wybuchnąć i tego typu rzeczy, jak również ruch. Myślę, że w tle tego wszystkiego, cała koncepcja globalizacji odgrywa w tym dużą rolę, a świat zdaje sobie sprawę, że kościół znajduje się w globalnym otoczeniu.

Myślę, że to jest jedna z odpowiedzi na tego typu rzeczy. W dużej mierze dyspensacjonalizm dzieli Biblię na siedem dyspensacji. Dyspensacje te są okresami, w których Bóg działa w szczególny sposób ze szczególnym ludem.

W dużej mierze dyspensacjonalizm widzi wiele kontrastów między nimi. Tak więc Izrael różni się od kościoła i widzą kontrast między Izraelem a kościołem. Tak więc istnieją rzeczywiste podziały między każdym z tych wieków, że Bóg działał w oddzielny i inny sposób w każdym z tych wieków.

Tradycyjne podejście w dużej mierze widzi lud Boży, Stary Testament i Nowy Testament, i łączy, w pozytywny sposób, lud Boży i widzi ciągłość między Testamentami. Podejście dyspensacjonalne widziało raczej nieciągłość ciągłości i widziało Izrael jako rodzaj zbawienia przez uczynki, ofiary i rzeczy. Kościół był pod łaską.

Więc jest duży kontrast między ludem Boga, Izraelem i kościołem. Więc jest duża różnica między Izraelem a kościołem. Dlatego dla dyspensacjonalistów powrót Izraela do ziemi w 1948 r. był dużym potwierdzeniem, że Izrael jest teraz z powrotem w ziemi.

Jaki inny kraj znasz, który kiedykolwiek został tak odtworzony, jak Izrael? Nie ma prawie żadnego innego kraju na świecie, który kiedykolwiek miał coś takiego. Więc, to było postrzegane jako potwierdzenie niektórych dyspensacyjnych podejść do rzeczy. Wszystko zaczęło się od gościa o nazwisku Darby, orientacji Braci Plymouthuckich.

Ponownie, to jest coś w rodzaju niskiego kościoła. Plymouth Brethren, mój dziadek był Plymouth Brethren. To jest od 1800 do 1882.

Więc w ostatniej części XIX wieku. Darby był Plymouth Brethren, małą grupą, a nie małą grupą. Ale przyjęło się to u faceta o nazwisku CI Scofield.

Mieli Scofield Reference Bible. Z tej Biblii korzystali wtedy moi rodzice i inni. Cześć, Jesse.

Użyto Scofield Reference Bible. Nazywają ją Old Scofield Reference. Była dyspensacyjna i zasadniczo dzieliła Biblię na siedem różnych okresów.

Tak więc to była Stara Biblia Scofielda. Potem pojawiła się nowa Biblia Scofielda, która wyszła, nie wiem, w latach siedemdziesiątych lub osiemdziesiątych, i została zaktualizowana przez kilku dobrych uczonych, tak naprawdę. Tak więc, nowa Biblia Scofielda była, ale Biblia Scofielda również pomogła to rozpropagować. Czy pamiętasz, jak dr Green mówił o ruchu konferencji biblijnych i Konferencji Biblijnej Niagary? Tak naprawdę mieszkałem w Niagarze.

Mieli te Niagara Bible Conferences i w dużej mierze mieli te prorocze konferencje i ci mówcy prorocत्व przychodzili. Nie powinienem być cyniczny, ale mówcy prorocत्व przychodzili i w dużej mierze przyjmowali aspekt tego dyspensacjonalizmu. Teraz to, co się wydarzyło, było w pewien sposób powiązane z fundamentalizmem, ale niekoniecznie; fundamentalizm mógł być również czymś innym.

Masz Princetonianów przybywających do Westminster i ten rodzaj fundamentalizmu, który był zaniepokojony nieomylnością Pisma Świętego. Ale masz też dyspensacjonalistów, którzy traktowali Biblię bardzo dosłownie i byli naprawdę dumni, że traktowali ją dosłownie. Niektórzy z DL Moody byli częścią ruchu dyspensacyjnego.

Pewien facet o nazwisku RA Torrey był sławny. To są sławne stare nazwiska. William Erdman, prawdopodobnie słyszałeś o wydawnictwie Erdmana.

William Erdman był w niektórych z tych facetów. AJ Gordon, o którym być może słyszałeś, był również związany z tym ruchem dyspensacjonalnym. Old Ironsides był komentatorem, który pisał komentatorów.

Myślę, że był też osobowością radiową, a oni mieli radio. Byli wielcy w ruchu radiowym, a Barnhouse był komentatorem i kaznodzieją radiowym. Ruch przeszedł następnie od kaznodziejów, którzy byli w tym ruchu, co miało miejsce podczas tych letnich wydarzeń. Następnie przeszedł do instytucji i zinstytucjonalizowali go w szkołach.

Niektóre szkoły, które są z tego bardzo znane, takie jak Moody Bible Institute, faworyzowały dyspensacjonalizm. Jednym z najstojniejszych college'ów był Philadelphia College of the Bible. Nie wiem, czy kiedykolwiek o tym słyszałeś.

Nazywało się PCB, Philadelphia College of the Bible, słynne miejsce propagowania Schofielda i ruchu dyspensacjonalnego. Dallas Theological Seminary, kolejne duże seminarium, jeden z założycieli w 1924 r., duży, silny bastion dyspensacjonalizmu, taki jak Biola w Kalifornii. Następnie zdobyłem wykształcenie w Grace Theological Seminary i Grace College w Winona Lake w stanie Indiana, które było również domem Billy'ego Sundaya i tamtejszych konferencji letnich.

Te szkoły to Philadelphia College of the Bible, Dallas, Grace Seminary i Biola. A teraz mamy ludzi takich jak John MacArthur. Jeśli słyszałeś o Masters i tym podobnych rzeczach, to ci goście byłiby raczej w stylu dyspensacjonalnym, ale mimo wszystko. Niektórzy teologowie w ruchu dyspensacjonalnym przeszli od kaznodziejów do teologów i do instytucji.

Kiedy mieli instytucje, Lewis Barry Chafer napisał, nie wiem, siedem tomów o tej grubej teologii zbudowanej na dyspensacjonalizmie. To jest więc klasyczne traktowanie Lewisa Barry'ego Chafera. Widzisz jego daty.

Był stary w tym ruchu i prawdopodobnie był prezydentem Dallas Seminary, kiedy się zaczynało. Od Chafera, który był klasycznym starym dyspensacjonalistą, zostało to przekazane temu, co nazwę drugim pokoleniem. Drugie pokolenie składałoby się z ludzi takich jak Charles Ryrie i John Walvoord.

To są ludzie, których znali twoi rodzice, twoi dziadkowie, prawdopodobnie twoi dziadkowie. John Walvoord, a potem facet o nazwisku Dwight Pentecost, napisali 600-stronicową książkę zatytułowaną Things to Come. A ci ludzie byli wtedy teologami w Dallas, którzy zasadniczo wypompowali wszystkich tych ludzi do kościołów.

Teraz , aby zrozumieć dyspensacjonalizm, musimy zrozumieć, że jest to prorocza oś czasu. Więc umieściłem tutaj oś czasu, więc pozwólcie mi ją wyjaśnić. To jest sedno dyspensacjonalizmu.

To jest ta oś czasu, a ta oś czasu zorientowała ludzi. To było prawie jak światopogląd. To było prawie jak światopogląd, który ludzie mieli.

Więc najpierw był Izrael, a Izrael był połączony z ziemią, Izraelem i uczynkami, zbawieniem przez uczynki, czymś w rodzaju rzeczy, które musieli robić, aby składać te ofiary. Potem przyszedł kościół, Jezus umarł, zmartwychwstał i kościół został ustanowiony. Łaska była wtedy ruchem.

Osoba ta wierzyła, że to z łaski Boga. Więc istnieje kontrast między Izraelem a kościołem. To jest dla nich ogromne, podobnie jak podział między Izraelem a kościołem.

A co się dzieje pod koniec ery kościoła? Powinienem powiedzieć: to jest naprawdę ważne. Kiedy rozmawiasz z ludźmi zreformowanymi, jakich ksiąg używają, aby ustanowić zreformowane rzeczy? Zasadniczo, z Biblii, a powiedziano mi to wprost, Rzymian jest jedną soczewką, a Galatów drugą. Więc patrzysz na całą Biblię przez pryzmat Rzymian i Galatów, usprawiedliwień i zapewnień.

I patrzysz na Biblię przez pryzmat Rzymian i Galatów. Jeśli powiedziałbym, że jestem mennonitą, to na której księdze Biblii obozowali mennonici i widzą całą resztę Biblii przez nią? Kazanie na Górze. Więc bierzesz, jeśli jesteś mennonitą, widzisz Kazanie na Górze, a następnie interpretujesz resztę Biblii przez Kazanie na Górze.

Jeśli jesteś dyspensacjonalistą, dwiema księgami, których używasz, są Daniel i Objawienie. Daniel i Objawienie są naprawdę kluczowymi księgami i poświęcono wiele czasu na interpretację Księgi Daniela i Objawienia, starając się traktować je tak dosłownie, jak to możliwe, nawiasem mówiąc. Więc to, co się dzieje, to to, że ten wykres włamuje się do Księgi Objawienia.

Poniżej możesz zobaczyć fragmenty Objawienia. Rozdziały 4 i 19 Księgi Objawienia to tak zwany Okres Wielkiego Ucisku. Tak więc po przyjściu Chrystusa po swój kościół, porywa on swój kościół.

On ich zabiera. Zasadniczo kościół został zabrany przed okresem ucisku, siedmioletnim okresem, w którym panował Antychryst. Słyszeliście o 666 i wszystkich tego typu rzeczach, które się wydarzyły.

Ten ucisk to siedmioletni okres, który w dużej mierze jest opisany jako okres plag, siedmiu pieczęci, siedmiu czasów i siedmiu trąb w Księdze Objawienia. To okres ucisku, kiedy Antychryst przychodzi, kiedy Babilon i wszystkie te rzeczy są opisane. Następnie

mieli to, co nazywają siedmioletnim okresem ucisku, który był szczególnym okresem czasu, w którym miał spaść Boży sąd.

Kościół jest porwany przed sądem Bożym, ponieważ kościół jest pod łaską Chrystusa, a zatem nie możemy być pod sądem. Więc kościół jest porwany. To się nazywa porwanie przed uciskiem .

Teraz, ta frazeologia jest naprawdę ważna dla dyspensacjonalistów, takich jak przed - trybulacyjne pochwycenie. Innymi słowy, przed okresem ucisku, kościół jest zabrany. Później byli tacy ludzie jak Oliver Buswell, którzy zdecydowali, że nie, pierwsza część ucisku nie była taka zła i że kościół został zabrany w środku ucisku.

Więc nazywa się go mid -trib rapture, Oliver Buswell. Potem, generalnie, jest facet o nazwisku Gundry, Robert Gundry, w Westmont. Wpadł na pomysł post- trib rapture, że kościół przeszedł przez ucisk, a następnie został zabrany przed nadejściem tysiąclecia.

Potem wrócili z Chrystusem, aby ustanowić tysiąclecie. Więc masz siedmioletni okres. Masz pochwycenie przed uciskiem .

Niektórzy uważają, że tradycyjny dyspensacjonalizm, pochwycenie przed uciskiem , pochwycenie w połowie ucisku , Buswell, i pochwycenie po ucisku , Robert Gundry. A potem, po okresie ucisku, Chrystus ustanawia królestwo na tysiąc lat. To jest Objawienie, rozdział 20.

Królestwo nazywa się Millennium. Tak więc w dużej mierze dyspensacjonalizm nazywa się pre-millenaryzmem. Chrystus powraca przed millenium.

Tysiąclecie jest ustanowione. Chrystus rządzi ziemią przez tysiąc lat. Izrael wraca do kraju.

Izrael powraca do kraju. Tysiąclecie to czas, który ponownie angażuje Izrael, a Chrystus powraca ze swoim kościołem, aby rządzić. Widzicie więc, jak Izrael tańczy w tym i poza tym? A więc macie tysiącletnie panowanie, które nazywa się premillenaryzmem.

A potem, w dużej mierze Objawienie 21 i 22, Nowe Jeruzalem zstępuje. Wieczne państwo jest ustanowione i wszyscy są razem na zawsze. Więc to są dyspensacje i okresy czasu.

Więc jest pre-millenaryzm, co zasadniczo oznacza, że Chrystus rządził przez tysiąc lat. Jest amillenaryzm. To jest to, co wielu ludzi trzyma się amillenaryzmu.

Że nie ma tysiąclecia. Chrystus rządzi teraz w naszych sercach i w ludziach Boga. A potem, zasadniczo, Nowe Jeruzalem nadejdzie na końcu.

Postmillenaryzm został w dużej mierze porzucony przez wielu ludzi. Królestwo Chrystusa było teraz na ziemi, ale stawało się coraz lepsze i lepsze. A potem, w końcu, na końcu, Chrystus miał przyjść, gdy świat był na niego gotowy, ale sprawy nie stawały się coraz lepsze i lepsze.

Więc ta pozycja nie jest dobrze utrzymana. Potem jest pochwycenie przed -trybulacyjne, środkowe -trybulacyjne, po -trybulacyjne. Teraz, jednym innym aspektem tego, który był, myślę, niesamowicie ważny w latach 60. i 70. był facet o nazwisku Hal Lindsey, który napisał książkę *Late Great Planet Earth*.

Były miliony egzemplarzy tej Późnej Wielkiej Planety Ziemi. Została ona rozpowszechniona w kulturze popularnej i rozbudziła wyobraźnię. Trwała wojna w Wietnamie, więc widział szarańczę w Księdze Objawienia jako wietnamskie helikoptery w Wietnamie z żądlami w ogonach.

Więc wykorzystał wojnę w Wietnamie, a następnie zasadniczo przeczytał Biblię w świetle wojny w Wietnamie. Oczywiście, to nie było w porządku. Okazało się, że nie było w porządku, ale sprzedał miliony egzemplarzy.

Ta tendencja do przyjmowania Biblii jest charakterystyczna dla dyspensacjonalizmu na poziomie popularnym. Naukowcy, nawiasem mówiąc, Dallas Seminary jest już daleko poza tym. Na poziomie popularnym czytają Biblię, trzymając gazetę w jednej ręce, a Biblię w drugiej.

Zasadniczo interpretują Biblię na temat tego, co dzieje się z Rosją, co dzieje się z Chinami i co dzieje się z Ameryką. I tak będą mieli wszystkie te rodzaje, to jest bardzo futurystyczne. To jest bardzo apokaliptyczne w sposobie, w jaki patrzą na rzeczy.

Hal Lindsey był jednym z nich. Możecie znać Tima LaHaye'a z serii *Left Behind*. To znowu tradycyjny dyspensacjonalizm umieszczony w fikcyjnym kontekście.

Więc ta egzegeza gazetowa jest dla nich problemem, myślę, ponieważ zmienia się co 10 lat. Teraz jedna rzecz na koniec: jakie są zalety ruchu dyspensacjonalnego? Jedną z zalet jest to, że ludzie znają swoje Biblie. Muszę im to przyznać.

Studiują Biblię i teksty prorockie, i to jest dobre. I ich skupienie na eschatologii jest dobre, ponieważ Jezus faktycznie powróci. I to jest dla nich dobre skupienie.

Myślę, że nie zrozumieli, że gatunek apokaliptyczny i jak należy go traktować w bardziej symboliczny sposób. Próbowali traktować rzeczy dosłownie, trzymając w

ręku gazety , i chciałbym, żeby czasami odłożyli gazety, bo po prostu nie pasują do tego, co mówi Biblia. Musisz zrozumieć gatunek apokaliptyczny.

A swoją drogą, zeszłego lata nagrałem Dave'a Mathewsona, który kiedyś tu uczył, jest ekspertem od Księgi Objawienia i ma raczej niedyspensacjonalistyczne podejście do Księgi Objawienia. A jeśli jesteście zainteresowani, jest 30 godzin wykładów na temat Księgi Objawienia, które Dave traktuje symbolicznie i daje wam naprawdę dobre zrozumienie Księgi Objawienia, ale nie traktuje jej dosłownie, co jest błędnym sposobem interpretacji tej literatury. To tak, jakby brać poezję dosłownie, wiesz, będzie jak drzewo zasadzone nad rzekami wody.

Cóż, czy to znaczy, że jest drzewem? Nie, to metafora. I tak Dave patrzy na Księgę Objawienia jako na rodzaj komentarza politycznego lub karykatury politycznej, właściwie jak karykatura polityczna, która miała opisać, co działo się w Rzymie w tamtym czasie. Myślę, że to ma wiele sensu.

Tak czy inaczej, ruch dyspensacyjny wciąż istnieje. Teraz jest zmodyfikowany w tym, co nazywa się progresywnym dyspensacjonalizmem. Szczerze mówiąc, wielu ludzi z Dallas mogłoby być na tym kampusie.

Nie zauważyłbyś różnicy. Doszło do pewnego rodzaju połączenia wielu z tych rzeczy. I tak wielu starych, zatwardziałych dyspensacjonalistów wciąż można znaleźć w kościołach.

Jednakże, jeśli chodzi o instytucje akademickie, większość z nich wyszła poza to. To tyle na temat dyspensacjonalizmu. Masz jakieś pytania? Tylko szybko.

To dobrzy ludzie. Mam na myśli, że dorastałem, mój ojciec był dyspensacjonalistą. To właśnie mam na myśli, mówiąc o dobrych.

Pamiętam, jak mój ojciec prawie codziennie podchodził do okna i mówił: wiesz co? Jezus może powrócić dziś. Całe życie żył w świetle tego. To było dobre.

To ukształtowało jego życie i było to dobre. I myślę, że straciliśmy część z tego. Więc są dobre i złe strony tego wszystkiego.

Tak czy inaczej, Dr. Green. Przekażę królewską pochodnię. Dziękuję, sir.

Ted wie o tym więcej niż ja. Więc zapytałem go ostatnio, czy nie miałby nic przeciwko. I był bardzo chętny, żeby pomóc. Więc dziękuję ci za to, Ted.

Naprawdę to doceniam. I jak powiedział, mam na myśli, że dyspensacjonalizm był naprawdę ważny. Dlatego go mam.

Kiedy mówisz o trzech szerokich ruchach w ramach tego, co nazywamy fundamentalizmem, dyspensacjonalizm był pierwszym, który pomógł przygotować grunt pod fundamentalizm. I był to największy, był to największy ruch z trzech ruchów, który naprawdę, to może, to nie jest prawdą dzisiaj, jak powiedział Ted, sprawy posunęły się do przodu, ale był to największy ruch, który przygotował grunt pod to, co nazywamy fundamentalnym, co nazywano, co nazywano fundamentalizmem. Więc to było naprawdę ważne.

Hej, dzięki za zrobienie tego dla nas. Okej. Drugim ruchem jest ruch świętości.

Teraz nie muszę zbyt długo wygłaszać wykładu o ruchu świętości, ponieważ możesz wrócić, i zamieszczę to tutaj, ale możesz wrócić i możesz spojrzeć na swoje notatki o Wesleyu, ponieważ John Wesley był w pewnym sensie ojcem ruchu świętości. Ruch świętości wkroczył w, wkroczył w XIX wiek, w XX wiek i stał się, bardzo stał się, częścią fundamentalizmu, rodzajem kształtownika fundamentalizmu. Nie ma co do tego wątpliwości.

Ruch świętości, jeśli chodzi o dyspensacjonalizm, był swego rodzaju lustrzanym odbiciem nowoczesnego poglądu na historię, współczesnego poglądu na historię, gdzie w latach 20., 30. i 40. ludzie postrzegali historię jako coś stworzonego przez człowieka i ukształtowanego przez człowieka. A teraz pojawia się dyspensacjonalizm i jest lustrzanym odbiciem tego. Jest to przeciwieństwo tego, ponieważ historia nie jest kształtowana przez ludzi; jest kształtowana przez Boga, Bóg interweniuje i tak dalej.

Więc jeśli dyspensacjonalizm jest lustrzanym odbiciem tego, jak ludzie postrzegali historię, to wesleyański ruch świętości był lustrzanym odbiciem tego, jak ludzie postrzegali życie moralne, życie etyczne. Ponieważ liberalne chrześcijaństwo i liberalny protestantyzm postrzegają życie etyczne lub życie moralne jako to, co jesteśmy w stanie zrobić jako dobrzy ludzie. Jesteśmy w stanie prowadzić dobre życie moralne.

Liberalny protestantyzm twierdzi, że jesteśmy zdolni do czynienia dobrych etycznych, moralnych rzeczy poprzez, dla, jako istoty ludzkie. Zaprzeczają doktrynie grzechu pierworodnego. Uznają, że ludzie grzeszą i popełniają błędy, ale jesteśmy zdolni do życia zgodnie z jakimś kodeksem moralnym.

I, i, i Jezus staje się naszym wielkim wzorem. Okej. Ruch wesleyański jest lustrzanym odbiciem tego.

A ruch wesleyański zaczął przenikać, formować i kształtować fundamentalizm. Lustrzanym odbiciem jest to, że nie jesteśmy w stanie żyć moralnym i etycznym życiem, chyba że poprzez posługę Ducha Świętego w życiu wierzącego. Z powodu grzechu w nas, nie jesteśmy w stanie żyć moralnie, etycznie.

Ale ponieważ Duch Święty zstępuje na wierzącego, Duch Święty oczyszcza serce wierzącego. A wierzący jest teraz zdolny do kochania Boga i kochania bliźniego. I ten rodzaj, ten rodzaj, ten rodzaj stał się w pewnym sensie wesleyańską mantrą w fundamentalizmie i stał się czymś w rodzaju dyspensacyjnego premillenaryzmu, który stał się kolejnym ważnym korzeniem fundamentalizmu.

Teraz jest to zupełnie inne od premillenaryzmu dyspensacyjnego pod względem ludzi, pod względem tła, pod względem organizacji itd. Musiałem opuścić zajęcia kilka tygodni temu. A powodem tego jest to, że reprezentuję moją denominację.

Dwóch z nas reprezentuje moją denominację w tym, co nazywa się Wesleyan Holiness Consortium. To konsorcjum różnych denominacji, które wyrosły w tego rodzaju środowisku Wesleyan Holiness. I tak zaczęło się jako rodzaj fundamentalistycznych ruchów, można by rzec, a teraz w większości uważa się za ruchy ewangeliczne lub denominacje ewangeliczne.

Ale Wesleyan Holiness Consortium jest konsorcjum tych szkół Wesleyan Holiness, nie tylko szkół, ale wyznań. Więc, więc odegrało to ważną rolę w kształtowaniu fundamentalizmu. Trzecia, i do tego potrzebuję moich notatek.

Więc trzecia, która odegrała ważną rolę, och, więc znowu, była Wesleyańska Świętość, która jest lustrzanym odbiciem współczesnego poglądu na moralność i etykę. Więc teraz trzecia część, jak widać w twoim zarysie, to Pentekostalizm. Okej, pozwólcie, że powiem kilka rzeczy o Pentekostalizmie.

Przede wszystkim, pentekostalizm jest również odbiciem lustrzanym. Podobnie jak dyspensacyjny premillenaryzm, wesleyanizm, teraz na początku XX wieku, masz pentekostalizm. Jest odbiciem lustrzanym doświadczenia.

Ponieważ pamiętajcie, że Friedrich Leiermacher, pamiętajcie jego rodzaj, pamiętajcie, że podał definicję Gefühl. Czym jest Gefühl? Gefühl to doświadczenie, doświadczenie bycia w pewien sposób jednym z Bogiem. Więc liberalny protestantyzm miał tendencję do podkreślania tego.

Czym jest chrześcijaństwo? Chrześcijaństwo to doświadczenie. Jednakże lustrzanym odbiciem jest to, że pentekostalizm wniósł do całego tego argumentu, że doświadczenie nie pochodzi z naszego wnętrza. To prawie tak, jakby w liberalnym protestantyzmie można było dojść do tego doświadczenia pragnienia bycia dzieckiem Boga i tak dalej, pragnienia poznania Boga, pragnienia bycia zależnym od Boga.

Pentekostalizm przychodzi i mówi, że doświadczenie jest tym, jak będziemy mierzyć chrześcijaństwo, ale nie pochodzi ono od nas. Doświadczenie jest nam dane przez Boga. Więc nie jest czymś, co budujemy.

To Bóg. To Bóg zapewnił. Więc w pewnym sensie jest to takie odbicie lustrzane.

Doświadczenie nie jest naturalne, ale jest nadprzyrodzone. Pentekostalizm był ruchem, który rozpoczął się w XX wieku i kładł nacisk na nadprzyrodzony aspekt doświadczenia chrześcijańskiego. Teraz, kiedy mówię o pentekostalizmie, wymienimy za chwilę jedno nazwisko, ale kiedy mówię o pentekostalizmie, oto kilka nazwisk, które wymienił Ted, które wymienił dla nas.

Ale kiedy mówię o pentekostalizmie, to mówię, że pentekostalizm na początku XX wieku miał pięć tradycji. Miał pięć tradycji, które go ukształtowały, które go ukształtowały. A potem przejdziemy do ważnej nazwy.

Więc pozwólcie mi wspomnieć o pięciu tradycjach pentekostalizmu, które uformowały i ukształtowały ten ruch. I podobnie, ruch ten pomógł ukształtować amerykański fundamentalizm. Tak więc, jedną z nich był nacisk na uświęcenie.

Można powiedzieć, że była to niemal tradycja wesleyańska, która pomogła ukształtować pentekostalizm, ponieważ wczesny ruch pentekostalny mówił o uświęceniu wierzącego. Tak więc pierwszym wielkim krokiem wierzącego jest nawrócenie lub usprawiedliwienie. Drugim wielkim krokiem dla wierzącego jest uświęcenie, czystość serca.

Cóż, pentekostalizm przejął tę tradycję. Pentekostalizm zapożyczył język, w pewnym sensie, z tej tradycji. Więc to jest jedno.

Numer dwa, druga tradycja była taka, że z pewnością byli ludzie wokół, którzy mówili o upełnomocnieniu Ducha Świętego. Tak więc Duch Święty upełnomocnia do posługi. I ta obrazowość upełnomocnienia Ducha Świętego lub ta tradycja stała się częścią Pentekostalizmu, stała się bardzo ważną częścią, oczywiście, Pentekostalizmu.

Trzecia tradycja, która pomogła uformować pentekostalizm, była tradycją dyspensacyjną, ponieważ fragmenty dyspensacyjnego premillenaryzmu trafiają do pentekostalizmu i pomagają kształtować pentekostalizm. To jest numer trzy. Numer cztery, był już tutaj nacisk na uzdrawianie wiarą.

Więc uzdrawianie wiarą stanie się całkiem ważną częścią pentekostalizmu. Więc wiara w uzdrawianie wiarą. I numer pięć, nie mam tego słowa zapisanego dla ciebie na prezentacji PowerPoint, ale numer pięć to ruch zwany Restauracjonizmem.

Więc po prostu zapisz słowo restore i stwórz z niego rzeczownik. Restorationism. Po prostu rzeczownik ten czasownik.

Restauracjonizm. Restauracjonizm był bardzo interesującym ruchem. Ma wiele rozgałęzień.

Jednakże Restoracjonizm zasadniczo był przekonaniem, że twój kościół był kościołem Nowego Testamentu, który został wychowany w XX wieku. Przywracasz pierwotny kościół Nowego Testamentu. Uaktualniasz go.

Przywracasz to. Dlatego myślisz o swojej denominacji, swoim kościele lub grupie jako o Nowym Testamencie, rodzaju kopii kościoła Nowego Testamentu. Więc wkracza Restauracjonizm.

Więc masz te pięć tradycji. Byli wszyscy ludzie i małe grupy itd., które podkreślały różne rzeczy lub czasami większe grupy, takie jak dyspensacjonaliści lub wesleyanie. Ale masz te pięć tradycji, one się łączą.

I pamiętajcie, jak mówiliśmy w tym kursie, że czasami to osoba z pomysłem w danym momencie. Cóż, tą osobą był człowiek o nazwisku Charles Fox Parham. Charles Fox Parham.

Charles Fox Parham, krótko mówiąc, na początku XX wieku był zasadniczo uzdrowicielem wiary, niezależnym, wędrownym, środkowo-zachodnim uzdrowicielem wiary. To właśnie robił, był typem osoby ewangelizującej. Charles Fox Parham musiał być bardzo charyzmatyczną osobą.

Częścią posługi Charlesa Focha Parhama w jego pracy ewangelizacyjnej nie było tylko uzdrawianie wiarą jako znak, że jesteś wierzącym, ale dla niego był jeden niezbędny znak, że jesteś wierzącym, prawdziwie wierzącym, a był to mówienie językami. Tak więc mówienie językami dla Parhama i jego zwolenników oraz innych ludzi stało się krytycznym znakiem, że jesteś wierzącym. Więc łączysz wszystkie te tradycje, o których mówiliśmy, a potem mówisz o tej bardzo charyzmatycznej osobie, uzdrowicielu wiary, osobie mówiącej językami i przekonywaniu ludzi, że muszą mówić językami, jeśli naprawdę chcą identyfikować się jako prawdziwi wierzący.

Więc zwolennicy, krótko mówiąc, nie rozmawialiśmy zbyt wiele o denominacjonalizmie z fundamentalizmem, ale w 1914 roku on i jego zwolennicy utworzyli grupę zielonoświątkową zwaną Assemblies of God. A Assemblies of God, 1914, stały się kwintesencją doświadczenia zielonoświątkowego w kategoriach życia denominacyjnego. I nawet termin zielonoświątkowy, oczywiście, pochodzi od Pentecostal i tak dalej.

To jest więc trzecia grupa. Teraz, pentekostalizm stał się ogromną grupą i nie wszyscy pentekostaliści dzisiaj identyfikowaliby się jako fundamentaliści. Istnieją obecnie denominacje pentekostalne, które bardziej identyfikują się jako ewangelicy.

To jest następny wykład, więc nie musimy się o to martwić. Niemniej jednak istnieją trzy bardzo interesujące grupy kształtujące fundamentalizm. Okej, więc pytania dotyczące tych trzech grup? Dyspensacjoniści, ludzie świętości wesleyańskiej, ludzie zielonoświątkowcy, a następnie to, co masz, to zasadniczo amerykański fundamentalizm.

Okej, co teraz zrobimy w ramach C? Chcę wspomnieć o dwóch innych grupach, które pojawiły się w tym samym czasie, gdy fundamentalizm był formowany i kształtowany. Te dwie inne grupy czasami mylone są z fundamentalizmem. Więc myślę, że aby je oddzielić, rozdzielimy je i wygłosimy wykład na ich temat jako o innych grupach, i wspomnę o dwóch z nich.

Dobrze, wspomnę o Christian Science. Christian Science zostało założone przez kobietę o imieniu Mary Baker Eddy. Wróćmy do jej nazwiska, bo mam tam jej daty.

Mary Baker Eddy, 1821 do 1910. Więc, Christian Science. Okay, teraz, czym jest Christian Science? Mimo że utożsamiano ją z fundamentalizmem, tak naprawdę była od niego oddzielona.

Ponieważ nauka chrześcijańska była nowoangielską, protestancką, liberalną, idealistyczną religijną wiarą, więc wszystkie te wpływy połączyły się z Mary Baker Eddy w odniesieniu do nowoangielskiego liberalizmu, liberalizmu i idealizmu. Mary Baker Eddy, bardzo charyzmatyczna osoba, i Mary Baker Eddy założyły ten ruch zwany Ruchem Nauki Chrześcijańskiej.

Więc zasadniczo Mary Baker Eddy nauczала chrześcijańskiej nauki, która jest nauczana do dziś, a to, czym ona jest, to w zasadzie ruch gnostyczny. Ponieważ chrześcijańska nauka naucza, że rzeczywistość, w rzeczywistości, w autentycznej idealnej rzeczywistości, nie ma grzechu, nie ma choroby, nie ma choroby, nie ma śmierci. Wszystkie te rzeczy są wynikiem upadku, ale chrześcijanin jest w stanie przezwyciężyć wszystkie te rzeczy.

Więc to w pewien sposób zaprzeczało istnieniu zła, grzechu, choroby i śmierci, a nawet istnieniu materii. Okej, więc wszystkie te rzeczy istnieją z powodu fałszywych przekonań. Więc jeśli możesz uzyskać właściwą wiarę, jeśli możesz naprawdę zrozumieć Biblię i naprawdę zrozumieć Jezusa, będziesz w stanie przezwyciężyć wszystkie te rzeczy, w tym choroby.

I prawdopodobnie to, z czego są najbardziej znani, Christian Science, to pokonywanie chorób z właściwą wiedzą. Więc może to jest to, z czego są najbardziej znani, nie wiem. Więc Christian Science.

Więc, co robię w ramach mojego kursu amerykańskiego chrześcijaństwa, zabieram studentów; to ciekawy dzień, powiem, ale zabieram studentów do Bostonu na dwie

wycieczki. Pierwsza wycieczka rozpoczęła się jednak w Christian Science Church w Bostonie, ponieważ wszystko to zaczęło się w Bostonie, macierzystym kościele dla Christian Sciences w Bostonie. I czy któryś z was był kiedyś w tym kościele? To bardzo interesujące.

Jedną z rzeczy, na które zwracam uwagę, gdy idę do kościoła, jest to, że w inskrypcjach w kościele zobaczysz inskrypcję z wypowiedzią Jezusa lub wypowiedzią Pawła, a tuż obok, na tym samym poziomie oczu, będzie inskrypcja z wypowiedzią Mary Baker Eddy. I to jest wszędzie w kościele, co jest bardzo, bardzo interesujące. A potem, gdy wchodzisz do kościoła, są dwie ambony.

Są one obok siebie, a na jednej ambonie jest Biblia, a na drugiej ambonie dzieło Mary Baker Eddy. I tak, kiedy idziesz na... Nigdy nie byłem na nabożeństwie, ale co roku oprowadzają nas po kościele, więc znam tę historię całkiem dobrze. Ale kiedy idziesz na nabożeństwo w środę wieczorem lub w niedzielny poranek, czytany jest fragment z autorytatywnych dzieł, a dwie ambonki to pokazują.

Tam stoją obok siebie. W każdym kościele chrześcijańskiej nauki na świecie masz dwie kazalnice, jedną z Biblią i jedną z dziełami Mary Baker Eddy, nauka i zdrowie jako klucz do pism. Więc bardzo, bardzo interesujący ruch.

Czasami jest utożsamiany z fundamentalizmem, ale wcale nie jest częścią chrześcijańskiego fundamentalizmu. Ale czasami jest utożsamiany. Pojawił się w tym samym czasie.

Ponieważ powstał w tym samym czasie co fundamentalizm, czasami trochę mylono go z fundamentalizmem. Nie wiem, czy ludzie myślą go dzisiaj, czy nie, ale jeśli kiedykolwiek będziecie mieli okazję, powinniście pójść i zobaczyć. Organizują wycieczki po kościele.

Powinieneś pójść i zobaczyć kościół, wziąć udział w wycieczce. Pokażą ci kościół-matkę, a potem pokażą ci to... Prawdopodobnie widziałeś duży kościół w Bostonie i duży kompleks chrześcijańskiej nauki w Bostonie. Widziałeś to w pobliżu Prudential Center? Więc chrześcijańska nauka z pewnością jest częścią tej ogólnej kultury, ale nie należy jej mylić z fundamentalizmem.

Drugi był może jeszcze bardziej mylony z fundamentalizmem, a mianowicie ruch założony przez człowieka o nazwisku Charles Taze Russell. I to jest grupa zwana Świadcami Jehowy. Świadkowie Jehowy.

Okej. Teraz Świadkowie Jehowy twierdzą, że są prawdziwym ludem Boga. A ich miejsca kultu, myślę, że to ciekawe, biorąc pod uwagę Nowy Testament, ich miejsca kultu nazywane są salami królestwa.

Oto sala królestwa Świadców Jehowy. Ale oni twierdzą, że są prawdziwymi i jedynymi ludźmi Boga. Zasadniczo są unitarianie, chociaż pod względem ich... Nie są trynitarni pod względem Ojca, Syna lub Ducha Świętego; zasadniczo są unitarianie.

I jest w tym sensie, że każdy wierzący jest Bogiem z małym g i tak dalej, ale oni są jedynymi i prawdziwymi ludźmi Boga. I jest pewien rodzaj etycznej surowości, która moim zdaniem przyciągnęła wielu ludzi do Świadców Jehowy. Teraz są dokładnym przeciwieństwem chrześcijańskiej nauki pod względem ludzi, których przyciągnęli.

Bardzo interesujące jest to, że nauka chrześcijańska przyciągała ludzi bogatych, wpływowych i ludzi władzy, ponieważ była bardzo pozytywnym przesłaniem o twoim życiu itd. Z drugiej strony Świadkowie Jehowy przyciągali ludzi z marginesu życia. Przyciągali swego rodzaju outsiderów społecznych.

Świadkowie Jehowy, wyznanie, dali ludziom powód do istnienia w pewnym sensie. Mogą nie mieć pieniędzy, mogą nie mieć żadnej własności, mogą nie być społecznie akceptowani lub cokolwiek, ale oto wyznanie, które wzywa mnie do surowego życia, biblijnego życia, jak oni to interpretowali, oczywiście. Surowe życie, biblijne życie, daje mi dyscyplinę w moim życiu, której nie mam, a której potrzebuję.

Więc bardzo interesujące jest to, że te dwie grupy przemawiają do różnych typów ludzi. Świadców Jehowy nie należy mylić z fundamentalistami i fundamentalistami, ale często nimi są. Ale nie są chrześcijanami w kategoriach ortodoksji.

Więc to są dwie inne grupy, o których chcieliśmy wspomnieć. A teraz, czy macie jakieś pytania dotyczące dwóch innych grup? Charles Taze Russell, tak. Oto jesteśmy, 1852-1916.

Więc widać, że Mary Baker Enney i Charles Taze Russell dokładnie pokrywają się z czasami przywódców fundamentalizmu w chrześcijańskiej ortodoksji w pewnym sensie. Tak, Ted.

Carl Henry. Carl Henry. Tak, będziemy o nim mówić, kiedy będziemy mówić o ewangelikalizmie. Więc nie zrobiłem tego; zauważyłem, że nie wpisałem mu dat, a muszę to zrobić.

Więc jeszcze nie dotarliśmy do Carla Henry'ego. Carl FH Henry. Tak.

Czy chrześcijańska nauka jest związana ze scjentologią? Nie, to dobre pytanie. Często się mylą i denerwują. Nie wiem, dlaczego mieliby się denerwować, ale denerwują się tym.

Ale nie, scjentologia to facet o nazwisku Hubbard i to jest zupełnie inny świat. Nie jestem pewien, jaki to świat, ale to zupełnie inny świat. Ale tak się stało, scjentologia nigdy nie była mylona z chrześcijańskim fundamentalizmem, jak te dwie inne grupy.

I to jest dużo później, myślę, że nie wiem o tym wiele, ale myślę, że to jest dużo później, jak lata pięćdziesiąte lub sześćdziesiąte, czy coś w tym stylu. I nie wiem wiele o scjentologii, muszę przyznać. Nigdy nie słyszałem o chrześcijańskiej nauce.

Nigdy nie słyszałeś o Christian Science. Bardzo, byłeś w Bostonie, ale masz, Prudential Center w Bostonie, coś tam? Okej. Christian Science Monitor to ich wiadomości, był tam, jest ich gazetą, chociaż zmienił format, kształt i czas, w którym się ukazuje.

To już nie jest dziennik, ale Christian Science Monitor jest gazetą. Mary Baker założyła tę gazetę, ponieważ chciała dać chrześcijański pogląd na świat. Uważała, że inne gazety nie do końca interpretowały świat właściwie.

Więc chciała to zrobić, ale stało się to całkiem szanowaną gazetą. Ale wracając do Bostonu, Prudential Center. Wiecie, gdzie jest Christian Science Center? Wiecie, gdzie jest Prudential Center, prawda? Wiecie, gdzie jest Prudential Center? Okej.

Dajmy wam trochę, wiecie, Copley place, dobrze? Trinity Square, Copley place. Jak nam idzie? Okej. Muszę was , muszę was bardziej wciągnąć do Bostonu.

Cóż, Prudential Center, Christian Science Complex jest, powiedziałbym, ogromny w Bostonie. Jest ogromny. Nie można go przegapić.

Jeśli jesteś w okolicy Prudential Center, Copley Place, Prudential Center, wiesz, patrzysz, a potem patrzysz na Christian Science Complex. I kościół, nie Kościół Matki, Kościół Matki może pomieścić około 300 osób. Duży kościół, który został zbudowany obok Kościoła Matki, ma trzy lub cztery tysiące miejsc.

Mają coś w rodzaju 10. największych organów na świecie. To ogromny kościół. I mają cały ogromny budynek edukacyjnej szkoły niedzielnej.

Mają miejsce dla Christian Science Monitor. I mają budynek administracyjny, który musi być, przypuszczam, że ma, nie wiem, 20 pięter lub coś w tym stylu. Nie możesz tego przegapić.

To jest ogromne. Miałeś rację; przeszedłeś tuż obok Christian Science Complex. Absolutnie.

Cóż, to już inna historia o Christian Science. Przede wszystkim, ten kompleks, który widzisz, jest ogromny w Bostonie. W dniu, w którym ukończyli jego budowę, co byłoby tym kompleksem, nie Matką Kościoła, ale całością, prawdopodobnie w latach

60. lub coś koło tego, ale w dniu, w którym ukończyli jego budowę, kredyt hipoteczny został spłacony.

To jest bardzo bogate, ponieważ ludzie przekazują pieniądze na rzecz Christian Science, ponieważ są bardzo zamożnymi ludźmi. Co jednak dzieje się z Christian Science? Ponieważ jest to Kościół Matka, nabożeństwo byłoby dość dobrze uczęszczane. Ale to, co dzieje się z Christian Science na całym świecie, to to, że jego liczba spada bardzo szybko z powodu tego idealistycznego rodzaju przesłania, że grzech nie istnieje, świat materialny tak naprawdę nie istnieje, a śmierć i choroby nie istnieją.

Trudno to czytać, trudno, zło nie istnieje w rzeczywistości. Trudno jest jakoś utrzymać ten przekaz w świetle współczesnego świata, w którym żyjemy. I dlatego nie przyciąga ludzi do Christian Science.

Ale jest dobrze wyposażone finansowo. Ale kiedyś zamykali kościół Christian Science dziennie na całym świecie. Więc nie jest już tym, czym było kiedyś.

Było to szczytowe za czasów Mary Baker Eddy. Cóż, śmierć jest, to zabawna rzecz w śmierci. To przejście.

Oczywiście, my, w pewnym sensie, wierzymy, że to również jest przejście. Więc to jest pytanie, gdy ich o to pytasz: Ona faktycznie umarła, a oni też. To robi się trochę trudne.

Więc kiedy idziemy do kościoła Christian Science z moimi studentami, mówię im, żebyśmy po prostu miło spędzili razem czas. I nie naciskamy na ich teologię, bo są tak uprzejmi, że dają nam specjalną wycieczkę. Nie chodzimy z grupami wycieczkowymi.

Mamy specjalną wycieczkę do kościoła Christian Science. Więc, więc to jest, ale to jest trochę trudne, wiesz? Tak. Więc Christian Science, kiedy ty, kiedy ty, jeśli ktoś jest chory z Christian Science, chrześcijański naukowiec jest chory, nie idzie do lekarza.

Idą do doradcy Christian Science. Jest specjalna nazwa dla doradcy. Zapomniałem.

Przeszkolona osoba, która pomoże im pokonać chorobę i pokonać chorobę za pomocą prawidłowego myślenia, właściwych myśli itd. Nazywa się ich; nie nazywa się ich doradcami. Jest na to nazwa, ale w tej chwili nie mogę jej sobie przypomnieć.

To jednak wykład, ale chrześcijańscy naukowcy mieli kłopoty z prawem, ponieważ dopuszczali, że zdarzały się sytuacje, gdy ich dzieci umierały, ponieważ nie zabierali ich do lekarzy, aby uzyskać odpowiednią pomoc medyczną w związku z jakąś chorobą lub czymś takim, a dziecko umierało, a następnie państwo się w to angażowało, a

państwo pozywało rodziców do sądu, wiesz, i tak dalej. Czasami było bardzo bałaganiarsko z chrześcijańskimi naukowcami. Bez wątpienia.

Okej, więc coś na ten temat? Okej, przewracam stronę. Jestem na stronie 15 i chcemy zobaczyć wyniki, chcemy zobaczyć niektóre, niektóre wyniki fundamentalizmu i niektóre z krytyk, które pojawiły się od fundamentalistów, na temat fundamentalizmu. Okej.

Teraz, jednym z powodów, dla których wspomniałem tutaj Carla Henry'ego, jest to, że jest ewangelikiem, ale Carl Henry jest reprezentowany, a ja muszę zdobyć daty dla Carla FH Henry'ego. ale Carl FH Henry jest przedstawicielem grupy ludzi, którzy byli wychowani, zasadniczo, w fundamentalizmie i nie byli oni w żaden sposób klasyfikowanymi fundamentalistami, ale byli wychowani w tradycji. Więc znali tradycję i znali tradycję dobrze, i nie wiem, dlaczego to zrobiłem, ale możesz zapisać jego imię, Carl FH Henry, więc zapisz jego imię, i nie wiem, dlaczego to zrobiłem, ale kto wie? Nie zawsze mogę wiedzieć, ale wpisałem inne imię w innym wpisałem inne imię, które chciałbym, żebyś zobaczył, więc po prostu poczekaj ze mną. To może się zdarzyć.

To jest gdzieś w życiu. Nie jest; no, daj mi spokój. Po prostu udaję, że tego nie robię, więc po prostu udawaj.

Czy to jest nagrywane, Ted? Czy możemy to w ogóle usunąć z taśmy? Nie wiem. Gdzieś tam jest. Oto jest, Edward John Carnell.

Edward John Carnell to kolejne nazwisko jako przykład kogoś, kto został wychowany, w pewnym sensie wychowany w fundamentalizmie, ale zarówno Carl FH Henry, jak i Edward John Carnell weszli w ruch zwany ewangelikalizmem i nie będziemy się martwić ewangelikalizmem aż do następnego wykładu. To będzie następny wykład. Cóż, wspomnimy o tym w tym wykładzie, ale tak w kategoriach, więc mieli pewne uwagi krytyczne wobec fundamentalizmu.

Tak więc, jeśli chodzi o rezultaty fundamentalizmu, są trzy rezultaty, a pierwszym z nich jest krytyka fundamentalizmu przez ludzi takich jak Henry i Carnell. Więc ludzie, którzy zostali wychowani w fundamentalizmie, którzy znali go od środka i którzy docenili go za niektóre rzeczy, których nauczał, mimo to czuli, że było zbyt wiele krytycznych aspektów fundamentalizmu, że musieli w końcu go porzucić, i tak się stało, i porozmawiamy o tym w następnym wykładzie. Tak więc, mając to na uwadze, oto kilka krytyk fundamentalizmu.

Oto kilka miejsc, w których fundamentalizm ich zdaniem zawiódł. Więc, więc radzisz sobie z tym dzisiaj, więc tak, tutaj. Okej, więc są, nie są w żadnej koniecznej kolejności.

Nie miałem zamiaru dzisiaj tego robić. Nie ma żadnej koniecznej kolejności, ale to są, to są problemy, które ludzie wychowani w tradycji, znający tradycję od środka, odczuwali jako problemy z amerykańskim fundamentalizmem. Okej, numer jeden, uważali, że pierwszym problemem była niezdolność lub niechęć do samokrytyki.

I nawet dzisiaj, muszę powiedzieć, wiesz, to tylko ja jestem trochę cyniczny, ale nawet dzisiaj, kiedy odwracam się i widzę telewizyjnego kaznodzieję, nie wszyscy, ale niektórzy telewizyjni kaznodzieje głoszą tak, jakby Bóg przemówił do nich dzisiaj, a oni mówią do ciebie dziś wieczorem. Wiesz, Bóg im to dał; oni to przekazują tobie. Nie rozumiesz, że niektórzy ludzie w fundamentalizmie, nie rozumieją żadnego samokrytycznego poczucia, że mogłem się mylić, albo powinienem był to powtórzyć, albo powinienem był to powtórzyć.

W przeciwieństwie do wielkich teologów, takich jak Augustyn, którzy są świadomi rzeczy, których nie powinni byli powiedzieć, że powinni byli je lepiej zniuansować lub że powinni byli powiedzieć coś inaczej niż to, co zrobili. Augustyn napisał całą rzecz o odwołaniach, rzeczach, które powinien był powiedzieć, rozumiesz? Więc z tą niezdolnością do bycia samokrytycznym, pierwszą osobą, która powinna być krytyczna wobec twojej własnej teologii, powinieneś być ty sam. I kiedy patrzysz na siebie i na to, w co wierzysz i tak dalej.

Więc to jest numer jeden. Ponownie, nie są one w żadnej koniecznej kolejności. Numer dwa to czasami dziwny pogląd na Pismo.

Teraz, ci ludzie, jak Ted tak dobrze wspominał, znali swoją Biblię całkiem dobrze, ale czasami ich interpretacja Pisma Świętego mogła być dość dziwna, często zaangażowana w drobiazgi proroctw, jak wspomnieliśmy dziś rano. Ted i ja rozmawialiśmy o tej książce przed zajęciami, ale oto interesująca książka, 88 Reasons Why the Rapture's Going to Take Place in 1988. I to jest najlepszy zakup za swoje pieniądze, ponieważ pierwsza połowa książki jest opublikowana w ten sposób, a potem odwracasz ją i druga połowa książki jest opublikowana w ten sposób.

Więc możesz czytać o pożyczonych datach biblijnych 70. tygodnia Daniela, Armagedonu i tysiąclecia, Daniel 9.24. Więc dostajesz dwa w jednym w tej książce, ale 88 powodów, dla których porwanie nastąpi w 1988 roku. Możesz uzyskać bardzo dziwny pogląd na Pismo, kiedy masz 88 powodów, dla których porwanie nastąpi w 1988 roku, które, nawiasem mówiąc, nie nastąpiło, na wypadek gdybyś się zastanawiał. Więc nie nastąpiło.

I tak, to może być bardzo problematyczne. Teraz, byli; nie musicie mi wierzyć w tej sprawie; to prawda, ale byli fundamentaliści, którzy nie chcieli iść do radia. I nie chcieli iść do radia, ponieważ gdzieś w Biblii jest powiedziane, że Szatan jest księciem powietrza.

Więc wierzą, że ponieważ Szatan jest księciem powietrza, nie powinni występować w radiu, ponieważ Szatan, wiesz, jest satanistyczny. Teraz większość fundamentalistów w to nie wierzy. Są dość biegli w sposobie, w jaki używają tego medium.

Tak, ale to jest drugie. Po trzecie, często może pokazywać osąd, a nie miłość. Wydaje się, że Ewangelia Mateusza 22 przypomina nam, aby kochać Boga i bliźniego.

Często mogliby okazywać osąd zamiast miłości. I mam na to osobistą ilustrację, którą nie będę się dziś przejmować, ale opowiem ci o niej w piątek. I pozwól, że dam czwartą, a potem musimy iść.

Często mogą głosić okrojoną ewangelię zdrowia i bogactwa. To znaczy, że jest to ewangelia zdrowia i bogactwa, gdzie jeśli zamierzasz być, wiesz, jeśli zamierzasz być prawdziwym chrześcijaninem, to Bóg naprawdę pobłogosławi cię mnóstwem pieniędzy, dużymi samochodami, dużymi rezydencjami i tak dalej. Więc teraz możesz to dostać, na przykład, dzisiaj w telewizyjnych kaznodziejach.

I nie wspomnę o tym, który akurat widziałem. Chyba wspomniałem o tym na tym kursie, ale nie jestem pewien. A kiedy zdarzyło mi się słuchać tego konkretnego kaznodziei, przekonywał on swoją publiczność, która jest ogromna, ale przekonywał ich, że ponieważ są prawdziwymi chrześcijanami, mogą być pewni, że zawsze dostaną miejsce parkingowe obok tych, które są zarezerwowane dla niepełnosprawnych i tak dalej.

Ale oni nie mogą tego dostać, oczywiście, ponieważ to jest zarezerwowane. Zawsze dostaną miejsce parkingowe, jednak, obok tego. Więc Bóg im to da.

To jest pewne. I mogą na tym polegać. Więc, patrząc na to, mówię sobie, czy to jest ewangelia? Dajcie mi spokój.

Czy to jest ewangelia? Czy to miał na myśli Jezus, kiedy powiedział, że królestwo Boże jest blisko? Nie sądzę. Więc czasami możesz dostać bardzo okrojoną ewangelię, ewangelię zdrowia i bogactwa od tych ludzi. Więc muszę cię puścić.

Skończymy w piątek, a potem przejdziemy do następnego wykładu. I wiecie, gdzie jesteśmy w życiu, prawda? Bo w przyszłym tygodniu mamy poniedziałek, środę, piątek, następny tydzień. A potem, po powrocie, mamy kilka dni nagrań wideo, kilka dni przygotowań do finału.

Po przerwie na Święto Dziękczynienia, to już prawie koniec. Więc, radzimy sobie nieźle. Okej.

Zobaczymy się w piątek. Życzę dobrego dnia i dziękuję, Ted, za dzisiejszą pomoc. Naprawdę to doceniam. Dziękuję.

To jest dr Roger Green na kursie historii Kościoła, Reformacja do czasów współczesnych. To sesja 22, Fundamentalizm XX wieku, dyspensacjonalizm, ruch świętości i pentekostalizm.